

hvis de ikke selv er i Stand til at skaffe sig det; vi indenfor Venstre har den Opfattelse, at det kan ikke nytte at stille det op som en Pligt for Samfundet, thi det er en Pligt, som det er umuligt for noget som helst Samfund at opfylde, det er en umulig Opgave for Samfundet, det vil vise sig Gang paa Gang. Hvis man nogen Sinde tør forvente, at der skal blive Arbejde til alle Hænder og Brød til alle Munde, sker det ikke, fordi man slaar sin Lid og sætter sine Forhaabninger til Statsforanstaltninger og Statshjælp, men det sker i Fremtiden kun, som det er sket i Fortiden, paa den Maade, at det bliver den personlige Virkelyst indenfor et Samfund, der skal skabe de nye Erhvervs-muligheder og de nye Livsbetingelser. Det er i Virkeligheden den afgørende Forskel mellem Socialdemokratiet og Venstre, de, der tror paa Statsforanstaltningers Nytte og Nødvendighed, og vi, der har den ganske modsatte Opfattelse: at det er den personlige Virkelyst, den personlige Dygtighed i et Samfund, der alene formaar at løse disse Spørgsmaal, og det er jo i Virkeligheden det, som den højtærede Landbrugsminister har givet Udtryk, naar han siger: De frie Kræfters frie Spil. Ja, det er sagt med andre Ord, men det er i Virkeligheden det samme; og man skal, naar man har den Tro, sige rent ud til Befolkningen, at det er ikke Statsforanstaltninger, det skorter paa, men det, der skal til, for at Arbejdsløsheden skal forsvinde, at der skal blive Brød, Erhverv, Beskæftigelse til alle, er de frie Kræfters frie Spil, det er dem, der skal skabe denne Mulighed.

Men nu ser det jo, alene naar man ser paa den Finanslovforhandling, der har været ført til Dato, næsten ud til, at de afgørende Principforskelligheder i Øjeblikket egentlig ikke ligger mellem Socialdemokratiet og Venstre, men de ligger i højere og stærkere Grad mellem de Radikale og Venstre. Det er interessant at se, at den Tale, som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen holdt paa Socialdemokratiets Vegne, egentlig udtrykker mere Forstaaelse og mere Tagen-Hensyn til Venstres Styre end den Tale, der blev holdt af det ærede Medlem Hr. Rode paa det radikale Venstres Vegne. Der er aldeles ingen Tvivl om, at den Tale, det ærede Medlem Hr. Rode holdt, var mere Udtryk for Blindhed, for Snæversyn overfor Venstres Styre end den Tale, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen holdt. Det ærede Medlem Hr. Rode talte om, at Venstres Ordførers Ud-

talelser var et Udtryk eller i nogen Grad et Udtryk for blind Kærlighed. Hvis det kan siges med Rette, tror jeg, man med endnu større Ret kan sige, at den Tale, det ærede Medlem Hr. Rode holdt, var et Udtryk for blindt Had, og den var et Udtryk for et stærkere Had, et mere uforstaaende Had overfor Venstres Styre end de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen paa Socialdemokratiets Vegne. Ganske vist blev Resultatet jo det, at da det ærede Medlem Hr. Rode stod overfor det Spørgsmaal: Hvor skal de Radikales politiske Veje og Stier gaa i Øjeblikket og i Fremtiden? kom der intet Svar. Sagen var nemlig den, at Spørgsmaalet var saa ubehageligt, og derfor kom der intet Svar. Og det er ganske naturligt, at det ærede Medlem Hr. Rode ikke kunde give noget direkte Svar, for han kunde ikke give et direkte Svar, der kunde være Udtryk for den samlede Opfattelse indenfor hans Parti, og derfor tav han. Men alligevel fik vi indirekte et Svar fra det ærede Medlem; thi hele denne Finanslovtale var jo i høj Grad et indirekte Svar paa Spørgsmaalet om, hvor de Radikales politiske Veje og Stier skal gaa i Fremtiden, og det Svar var, som jeg nævnte før, dikteret af et forblindet Had. Derfor tror jeg, man skal forstaa, at det var i Virkeligheden ikke et Svar — det er det gode ved det —, der kom fra det samlede radikale Venstre. Jeg tror ikke, det var et Svar, som kom f. Eks. fra de Kredse indenfor det radikale Venstre, der stammer ude fra Landet eller stammer fra Middelklassen, ogsaa i Byerne; de, der kender Venstre paa lidt nærmere Hold, kan ikke være saa forblindede, saa partiforblindede, saa fanatisk forblindede, at de kunde give et saadant Svar. Derfor skal man forstaa, at denne Røst kom i Virkeligheden fra en politisk Overklasse, den kom fra en Repræsentant for Aandsaristokratiet, der ringeagter og foragter det politiske System, som Venstre staar i Spidsen for. Dette er den egentlige Forklaring paa Svarets Indhold: at de ringeagter og ser ned paa det Venstrestyre, som er ført, og som vi haaber skal føres i Fremtiden. Men naar dette er Tilfældet, skal man jo forstaa, at hvis det radikale Venstres Veje kommer til at gaa i den Retning, som, selv om det er udtrykt indirekte, dog er udtrykt i det omhandlede Svar, saa vil det til syvende og sidst slaa til, baade ved næste Valg og efter næste Valg, at det radikale Venstre kommer længere bort fra Venstre end Socialdemokratiet. Med andre Ord, de